

1895-01-09

AFSENDER

Niels Skovgaard

MODTAGER

Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Grækenland

Arkivplacering:

Mappe 21 nr. 14

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

ΘΑΩΞ ΑΡΗΕΤΟΜΕΝΩΥ ΑΘΗΝΑΙ

9 Januar 1895.

SKOVGAARD-MUSEET

Møbbe 2 Nr. 18 eggDM

Kære Fæster!

Det er så værdt at få tiden til at gå til, når jeg fortæller Dig, at jeg knap er begyndt at arbejde en eneste og kun en eneste gang har været i det dejlige museum på Akropolis, så kan Du måske forstå hvorfor jeg så længe ikke har skrevet til Dig. Vi har været optaget af at sætte os, det skal der virkelig tid til, men nu er vi da også så vidt, at vi for første gang skal have gæster. Det er kaptajn Rahbek og frue som vi ventter i aften. Han har været meget hjælpsom mod os, og hun har forresten også været i byen ved os og købt køkkenudrustning. Den anden danske som her er, nemlig kaptajn Liesberg hjælper os forresten også godt, og vi kan igennem bedst lide ham og hans kone, der er rigtig rart hos dem; vi var der i aften. Vores lejlighed ligger i udgangen af byen og noget ude i, her er frit og solrigt og sundt. Vi har en stue som jeg skal male i, men som ellers må tjene som dagstue, da vi ikke har møbler nok til hele vor store lejlighed. I den findes et bord, to bænke med et par vindueskoddere, hvilket skal forestille et arbejdsbord, et staffeli, en knuffert som tjener som sofa når vi har formannen (den får et højrødt tæppe over sig) samt et staffeli og står der ikke er brug for stolene andre steder, så to, tre af disse. På væggen hænger mit gamle billede fra Myzara (med dansen) og udenfor er en lille

altan med udsigt til bjergene Lykabittos og
Hyonattos. Ligeoverfor er et hospital med en værelse
Værelse No 2 er det ikke meget at sige om, der
findes i det kun en blindramme og meget høi
i en krog. Det venter på Joakim. Derfter
kommer sovekammeret. Det har en uvrerde-
lig herlighed, nemlig et skab i væggen, hvor
vores klæder hænger; dernæst to herlige feltbænke
som vi skal have med lign, de er af jern,
som udspændes et lærred når de slås op, og
så har vi fornt dem ud med hø og lavt hoved
puder med hø i, og på dem ligger mageløse
Tapper, Tyfke og bløde, hvide og røde og et
sort, Disse er grønt og ulden men vi har
også to italienske silketapper; og så har vi ^{desuden}
længt et par Tapper af Lidberg. Desuden
findes der en kuffert og i regelen en stol
som bruges som servantebord. Servantestillet
er simpelt lertøj ligesom det meste af hvad
som findes i Køkkenet. Dette stødes til
sovekammeret og har også et dejligt vægskab,
samt et bord som vi spiser ved, og tre
stole på de tider der ingen er i dagligstuen.
Udenfor disse værelser er imod gården en
smal balkon, (vi bor på 1^{de} sal) og efter
denne kommer et fladt Tag, som jeg skal
bruge til at male på, når jeg skal male
efter figurer i fri luft. Og dette kommer
fr. Mønst. Hansens værelse i en særskilt byg-
ning. Fra balkonen kan vi til en side
kigge til havet og Algina og Teleponet.

Den 11^e) ~~11^e~~ Rabbehs kom ikke, men igår
aftes hjalp Lissberg os at opise en appulsinfro-
mage, som var levrt til Rabbehs; han blev
altså den første gæst: Ingeborgs og mit
hjem.

T mandags var vi alle tre
i Megara og blev modtaget med stor
hjørtelighed af mine gamle vartofolk.

Da vi nærmede os huset, så jeg den gamle
kom stå på gaden: samtale med andre
koner, og gik hen til hende, men hun
kendte mig ikke straks, først da jeg
nærmede hendes navn opdagede hun hvem
jeg var og slog ud med hænderne og smakke
og strålede over hele ansigt og fik meget
travlt med at føre os til huset og vise
os det og de andre beboere, som var en
del flere end sidst. Den ældste søn som
var gift og havde et barn da jeg var der
sidst, havde nu tre og den næstældste
var bleven gift og havde et barn, derimod
var den yngste søn kommet ud af huset.

Elvida (kæbet) den lille pige som sidst
var stammelig nyfødt, var bleven så sygdelig
og død, så det var en rim forsigelse.

Vi blev trakteret med frugt og vin og raki
(en slags snaps med karpis) og samtalen
gik ustanteligt om end alt andet end
flydende. Ingeborg er nu langt forbi
mig udi kundskaber: det Grøste spør.

Yllem blive også mere ivrig i det end jeg gjør,
fordi hun daglig Tales med den Kone som
og si har hun mest min Tålans. Foruden os
hjælper hende om morgenen. Foruden os
bor der kun vortens i huset og det er folk
som holder deres hus og gård rent og pent,
men er ellers Tavelige folk. De har en vin-
stue i Kælderen.

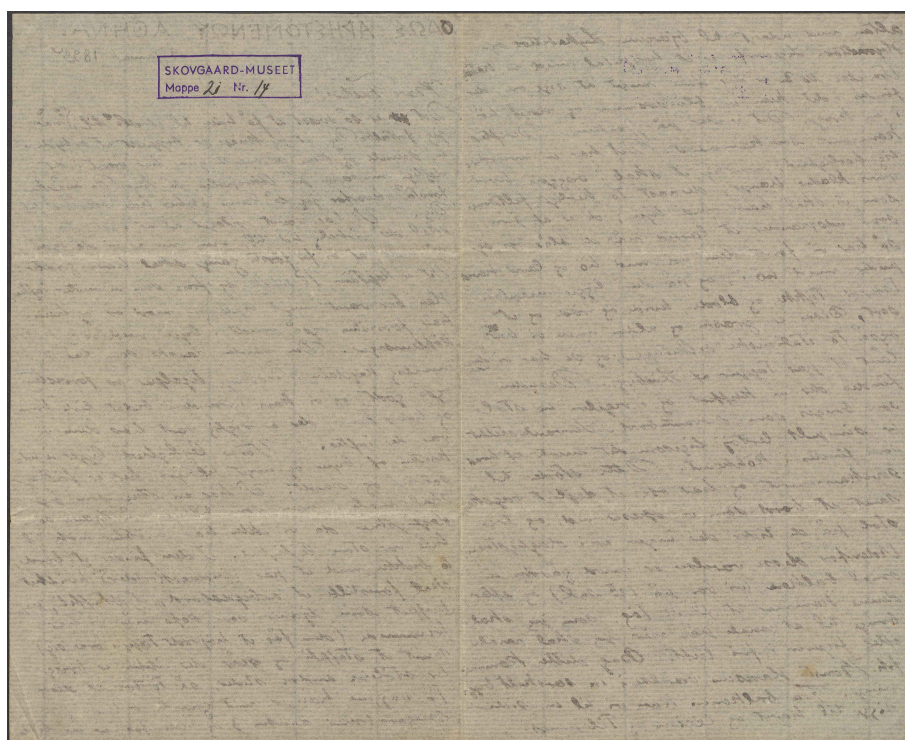
Dansen gik på det ~~bedst~~ herligste. Megen
forleden, men det var kedeligt, at jeg ikke
kom der dogen i forvejen (gørsk juledag) for
da har de også nok danset, men jeg havde
en dårlig mave. Det skriver i det hele
lidt, at få alt indrettet som maven vil det,
men efterhånden kommer det vel, ligesom
også huset bliver mere og mere fulkomment.
I går kom der tre Tapper til, som Liesberg
havde lånt på en Kasse, og vi ventet et
gamment bord som han har lovet os.
I Elisens værelse er fundet et vægsel.
men det er også den eneste og de andre stuer
har stået ubebudt og er nymalede, og ser meget
uskrydligt ud, men det er jo ikke til at stole
på, når det bliver varmere i vejret. Det
er et frygtelig uroligt vejr vi har, somnattider
regner det, så gaderne er stode alve og
sommattider skinner solen så varmt og dybt,
at vi går uden overtøj. Hidtil har denne
vinter været mildere end den forrige jeg var her,
men også meget meget vådere.

Hils nu Onkel meget fra os begge og de andre
når du ser dem, og lav vel Kære Fæster.
Ingeborg beder hilsne Dig meget.

Den broderens Niels Skovgaard.

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET



KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

